

وقایع فارس

حوادث تندستان

از سنه ۱۳۳۳ الی آخر ۱۳۳۵

تصريف بوشهر

در چنده دو نفر از زاندارمها که مریض بودند از صدمه شقاوت کاري آن روز انگلیسها جهان را بدرود می گویند .

در چنده با عالي اصغر خان معاهده میکنند که تا آخرین نقطه امكان انتقام بکشند همین طور با احمد خان و انفرمته « معاهده » میشوند پس از آن حرکت کرده با حمدی میروند و در آنجا بهمین ترتیب نایب اول اسدالله خان با آنها معاهد میشود بعد از آن به برازجان رفته قرار میدهدن اگر در این مقصود سلطان ابوطالب خان با ما موافقت نکند او را تحریفته تعیید می - کنیم ولی پس از مذاکره با ایشان معاهده را قبول نموده آنوقت یک لایحه از تمام تقصیرات انگلیسها بعنوان کاپیتان « آرتیکرن » رئیس زاندارمی فارس نوشته و واضح اظهار می دارد هرگاه با ما در جنگ همراهی بکنید ما از این ساعت از خدمت زاندارمی خود را مستعفی دانسته مانند یکی از افراد ملت آزادانه بجنگ اقدام خواهیم کرد تلگرافچی انگلیس که در برازجان بود چون خبر داشت روز تصرف بوشهر بطرف تلگراف را پاره کرده بود .

تلگرافچی کازرون که مگر دیج بود بر حسب اشاره انگلیسها سیم کازرون را قطع کرده بود یعنی یکی قطع مراده اخباری از کازرون مابین شیراز شده بود و به مستخدمین ایرانی راپورت میدهدن انگلیسها اعلان کرده اند که پنج روز دیگر به برازجان حمله خواهند کرد .

سلطان اخیر مسئولیت را بعده گرفته حکم میدهد یک پست زاندارم تلگرافخانه برازجان را تصرف کنند سرهنگ ابرانی تلگر الفغانه را که میرزا موسی خان نام بود مجبور میکند که سیم را بیکدیگر اتصال

دهد فوراً حکم میکنند سیم مابین بر از جان و بؤشهر را قطع کنند آنگاه فوری سوارشده پست به پست اسب عوض کرده خود را بکنارتخته می - رساند و آن کاغذ را با مضای حسینقلی خان نایب اول رسانیده ولی مشارالیه چون مخالف عقیده حضرات بود عوضی امضاه می کند از آنجا بهمین ترتیب مراجعت نموده در فاصله از غروب تا صبح خود را بکازرون می - رساند نوزده فرسنگ راه را در این بین طی کرده بود .

سلطان ابوالفتح خان را دیده تفصیل را باومیگوید کاغذ را با مضای ایشان رسانیده فوری با شرح قضیه بتوسط پست زاندارم بوسیله ملکزاده برای رئیس زاندارمری میفرستد .

آنگاه متنفذین کازرون را خواسته وقایع را به آنها بیان میکنند تمام اهالی شهر را بمسجد بزرگ دعوت کرده تفصیل را بهمde حالی کرده توسط تلگراف ب تمام شهرهای ایران واقعه را اطلاع می دهند مخارج را عهده دار میگردند .

سپس به منزل ناصر دیوان رفته بعد از شرح گزارشات ایشان را دعوت به مرادی مینمایند آنهم قول همراهی میدهد بلا فاصله مگردیج را دستگیر و در دفتر زاندارمری حبس میکنند و انتصار الملک رئیس تلگرافخانه ایرانی را مجبور میکنند سیم های قطع شده را وصل و بشیراز را پورت دهد بعد از آن با بر از جان حرف زده خبر میخواهند میگویند الان صدای توپ زیادی آمد متوجه شده فوراً بجماعت که در مسجد مجتمع بودند اظهار میکنند آنها هم بجوش آمده همان روز دویست نفر تفنگچی بتوسط مساعی ناصر دیوان تا غروب حرکت دادند که باز هم از عقب کمک بر سانند .

همان روز کاغذی به آفاسید حسن مدیر حبل المตین ازو قایع و گزارشات نوشته بتوسط آقا سید محمد و کیل زاندارمری ساکن کازرون به شیراز فرستاده رمزی هم باین قرار میدهند و بمسیو و اسموس پیغام میدهند که هر چه زودتر خود را به آنجا بر سانید .

کاغذ اول تیماتوم مرتبی بتوسط ملکزاده در مجمع عمومی که در مسجد در اثر تلگرافات کازرونی ها از اهالی شیراز تشکیل شده بود قرائت میشود

فوراً به فکر نظام ملی افتاده و تشکیل میدهنند.

سلطان اخگرهم لباس دولتی را کنده و باردوی سربازی که باشکن عراده توب هست مأمور رفتن مسنتی و در باع نظر، یک میدانی شهر توپ داشتند رفته آنها را دعوت به مراغه مینمایند سربازهای غیور همه حاضر به مراغه میشوند ولی صاحب منصب آنها حاضر نمیشود بدون اجازه مرکز حرکت کند.

سلطان اخگرهم مأیوسانه غروب سوار شده با نهایت سرعت خود را به برآز جان رسانیده معلوم میکند صدای توب که قبل از خبر داده بودند در بندر بی حفاظ دلوار بوده که انگلیسها با چهار فروند کشتی و سی متالیوز و هشتصد و پنجاه نفر سرباز شبانه روز آنجا را بمباران کرده اند. با وجودیکه رئیس علی شهید با پنجاه نفر تفنگچی روز اول بیش نبوده و با کمکی که روز دوم و سوم باور سیده بود بیش از یکصد و پنجاه نفر نشده بودند انگلیسها پس از آنداختن سه هزار و دویست تیر توب تقریباً با توب های بزرگ که گلوله های آنها ازدوازده من هیجده من بیست و پنج من بوده با دادن پانصد نفر تلفات و گم کردن اسباب یک متالیوز مجبور بفرار میشوند.

در عین حال حکمی از کاپیتان آرتیکرن «میرسد که انگلیس های هست های مسیله و چفادرک حمله کردند تسليم شوید و اگر با حمدی آمدند و بشما حمله کردند تا ممکن است مسالت کنید ولی اگر بطرف شما شلیک کردند شما دفاع کنید سلطان اخگرفوری به ابوطالب خان میگوید حالا که اجازه دفاع در احمدی را داده اند من با هفتادو پنج نفر خود رفته آنجارا محکم می کنم و برای دفاع حاضر میشوم ایشان هم قبول کرده میرونند آنجارا محکم کرده ضمناً بچفادرک رفته شیخ حسین خان را ملاقات میکنند میگویند اگر شما بتوانید چند دست لباس غیر نظامی بدینید من با عده خودم حاضر م که با شما مشارکت در جنگ کنم چون آنجارای آنها مقدور نبوده بتوانند تهیه نمایند بعد از آن زائر خضر خان از دلوار وارد شده مفصلان چنانچه در فوق ذکر شد ترتیب جنگ آنجا را بیان کرد. تلفاتیکه بمجاهدین وارد شده

بود یکنفر مقتول و دونفر متروح بود که مجرو و حین هم خوب شدند.
همان روز از اردوگاه چنادل پنجاه نفرشبانه باردوی انگلیسها
حمله کرده تلفات زیادی وارد آوردنده و هشتاد رأس قاطر توبخانه آنها را
چون آوردنشان ممکن نبود با تیرزدند.

جنگهای خونین تندگستانیها با انگلیسها

حملات هرشب مکرربود هرشب فاتح می‌آمدند سلطان اختر به -
احمدی آمده از زاندارها می‌خواهد که با ایشان بجنگ بیایند آنها بدون
اجازه دولت جرئت نکرده قبول نمی‌کنند خودش هر روز به بر از جان رفته
با اطراف مکاتبه کرده با امخاص ملاقات می‌کند کمک برای مجاهدین
تهیه مینماید بازمراجعت باحمدی می‌کند.

گاهی هم به چنادل رفته از شیخ حسین خان دستور می‌گیرد. یک روز
شیخ حسین خان با یکصد و هشت نفر تندگستانی و هشتاد نفر چاه کوهی به -
انگلیسها حمله برده غروب فاتحانه بر می‌گردد فقط تلفات ایشان دو نفر
زخمی بود که آنها هم خوب شدند.

چند روز دیگر با همین مقدار عده با صد و پنجاه نفر دشتستانی که به -
ریاست خالو حسین تازه بکمک آمده بودند با انگلیسها حمله می‌کنند عده
آنها چهار هزار نفر بود ولی مجبور شدند بیرق سفید بلند کرده حاضر به -
تسلیم می‌شوند.

در این موقع چهار هزار نفر دیگر با کشته های جنگی رسیده مجدد آ
شروع بجنگ می‌شود بعد از ظهر فشنگ مجاهدین تمام شده هیجده هزار
فشنه که برای آن روز برد بودند پس از باز کردن جعبه ها معلوم می‌شود
تمام خراب است ناچار شیخ حسین خان حکم می‌کند عقب بنشینند.

سنگر جناح چپ که در آن خالو حسین دشته بانهیار کلد خدای چنادل
وشانزده نفر دیگر بودند بواسطه حمله دشمن از مابقی عده جدا شده تا عصر
با تمام عده دشمن می‌جنگند.

با وجود بکه خالو حسن دو گلو له خورده بود پس از اتمام فشنگ
از سنگر بیرون چسته سیزده نفر را با کارد شکم پاره کرده که یکی از آنها

ماژور بوده . بعد خود و همراهانش دستگیر می شوند .

از طرف دیگر در موقع عقب نشینی شیخ حسین خان مابقی عده انگلیسها با نام تویخانه خودشان توانی صحررا از پنج عراده متالیوز دوازده دانه آنهار ابمبارد کردند ولی خسارتی نتوانستند وارد آورند آنها مستقیماً عقب نشسته آنگاه نود و شش سوار دشمن بر آنها حمله ور شده که دستگیر شان کنند فوراً شیخ حسین خان امر میدهد که تمام عده نشسته سوارها را بزنند آنها هم اطاعت کرده در چند دقیقه با باقیمانده فشنگها تمام سوارها را بجزشش نفر که فرار کردند هدف گلوله ساخته خودشان مستقیماً بقرار گاه پیش قرار او خود که پست مسیله است عقب نشسته در این واقعه اسب شیخ حسین خان چهار گلوله خورد و جوان ناکامش شیخ عبدالحسین خان که خیلی رشید بود شهید شد سی و نه نفر دیگر جام شهادت نوشیدند ده نفرهم از تشنگی هلاک شدند هشتاد نفرهم زخمی شدند تلفات انگلیسها موافق ابلاغیه نظامیان خودشان ۱۴۳۱ نقربوده .

خبر عقب نشینی که با حمدی رسید ۳۶ نفر از زاندارمها با نهایت صرعت حرکت کرده برای امداد مجاهدین سلطان اخگرهم می رود غروب به چنان دک میرسند وقتیکه آنها هم رسیده بودند زاندارمها را گذارده به برآز جان بر میگردد ولو ازم جراحی و دوای کامل و چندین ذرع پارچه برای باند تهیه کرده تا فردا عصر با احمد خان انفرمیه خود را به چنان دک میرساند آن جوان با غیرت و نیکو خصلت تمام آنهارا معالجه کرده در مدت قلیلی تماماً بفضل خداوند شفا یافتند .

در این وقت موسیو و اسموس هم رسیده بود و در آن روز جنگ تا میدان جنگ رفته تمام عقب مانده ها را که از تشنگی مشرف به لاست بودند بوسیله قممه خود آب داده از مرگ نجات میدهد امروز روزی بود که شرافت ایرانیت در پیش چشم هر بیننده مجسم شده بود چند که دسته دسته زنها و بچه ها میدویتدند با پایی بر هنر مشگ آب بردوش در آن بیابان شوره زارو آن گرمای طاقت فرسا که تشنگان مجاهدین را سیر آب سازند .

الحق ملت تنگستان و چاه کوناه منتهای رشادت و شجاعت و شرافت ملی خود را بعالیان ثابت ساختند . (ادامه دارد)